

fusionsordning. Ligeledes var Udvalget enig om at kræve en længere Ventetid, naar bidragydende Sygekassemedlemmer gaar over til at blive nydende. Udvalget erkendte, at her forelaa et Spørgsmaal, som i Fremtiden kunde volde Sygekasserne Vanskeligheder, men det delte Ministerens Opfattelse, at nærmere Overvejelse var fornøden.

Under Udvalgsforhandlingerne drøftede man ogsaa Spørgsmaalet om Indførelse af en *obligatorisk Begravelsesforsikring* og de forskellige tekniske Problemer, som i saa Fald vilde opstaa (Forsikringens Organisation og Formen for dens Tilknøytning til Sygekasserne samt Karakteren af den Hjælp, Kommunerne eventuelt maatte yde til Kontingentbetaling). Udvalget opfordrede Socialministeren til at overveje disse tekniske Sider af Sagen og eventuelt forhandle derom med Direktøren for Sygekassevæsenet.

Medens *Regeringspartierne* indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med de nævnte Ændringer, kunde hverken Venstre eller Det konservative Folkeparti medvirke til Forslagets Gennemførelse.

Venstre-Mindretallet gav sin Tilslutning til saadanne tekniske Ændringer, som havde vist sig paakrævede i Praksis. Det var ogsaa Mindretallets Opfattelse, at der gennem Forhøjelsen af Beløbet til personlige Tillæg vilde kunne ydes den ligstillede Rentenydere Hjælp i Tilfælde, hvor Trang maatte gøre dette paakrævet; men da *de personlige Tillæg* til Invalide- og Aldersrente ydes efter Kommunalbestyrelsens Skøn, fandt Mindretallet det rigtigst, at Opholdskommunen kom til at bære den samme Andel af Udgifterne ved disse Tillæg som af anden Hjælp, der ydes efter Skøn, og det samme maatte formentlig gælde *Tilskuddet til Boligbyggeri*. Efter Mindretallets Mening skulde Opholdskommunen bære $\frac{1}{3}$ af de omhandlede Udgifter, Staten $\frac{2}{3}$, men da lignende Udligningsforslag tidligere var stemt ned, ønskede man ikke paa ny at stille Ændringsforslag herom.

Hvad *Præmieforhøjelsen* angaar, havde Regeringen erkendt Rigtigheden af, at større Ydelser maatte modsvares af højere Præmie. Mindretallet saa sig ikke i Stand til paa det foreliggende Grundlag at skønne over, om Forhøjelsen var teknisk knyttet til Udvidelsen af Aldersrenteområdet, men vilde ikke modsætte sig det foreslaaede Krav om Forhøjelse.

Over for Hovedpunktet i Lovforslaget, *60 Aars Grænsen* for Adgang til Aldersrente, gjorde Mindretallet gældende, at der ikke var fremført noget til Støtte for den Opfattelse, at *hygiejniske* eller *sundhedsmæssige* Aarsager skulde tale for at fravige Aldersgrænsen 65 Aar, der var fastholdt under Forhandlingerne om Socialreformen. Forslaget om Alders-